

Sygn. akt VIII K 304/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2016 roku sprawy:

K. T. s. W. i F. z domu S.

Urodzonego w dniu (...) w B.

oskarżonego o to, że:

W dniu 7 października 2016 roku około godziny 16:25 w S. na ulicy (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,22 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego K. T. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69 § 1, 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

III. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

IV. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, z wyłączeniem pojazdów kategorii C, E, T.

V. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 października 2016 roku.

VI. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

VII. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 304/16

UZASADNIENIE

Wymierzając oskarżonemu W. K. karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2 wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Wymierzając oskarżonemu K. T. karę, Sąd wziął pod uwagę zasady wymiaru kary określone w art. 53 kk, w szczególności okoliczności popełnienia czynu, rozmiar wyrządzonej szkody, stopień zawinienia, a także względy prewencji indywidualnej i ogólnej.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że oskarżony przed popełnieniem przedmiotowego czynu prowadził ustabilizowany, nienaganny, tryb życia, a świadczy o tym w szczególności jego dotychczasowa niekaralność.

W ocenie Sądu dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego wystarczające będzie wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Zdaniem Sądu wobec oskarżonego można przyjąć pozytywną prognozę, że nie dopuści się on ponownie popełnienia przestępstwa oraz, że wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania powinno zapobiec popełnieniu przez oskarżonego w przyszłości takiego czynu i uświadomić oskarżonemu, że w przypadku popełnienia przez niego w okresie próby kolejnego przestępstwa będzie on musiał ponieść konsekwencje swego postępowania i liczyć się z tym, że zostanie zarządzone wykonanie orzeczonej wyrokiem kary.

Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów wychowawczych w stosunku do oskarżonego i wdroży go do przestrzegania prawa w przyszłości.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat uznając, że jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Okoliczności sprawy pozwalają pozytywnie prognozować co do postępowania oskarżonego w aspekcie bezpiecznych zachowań w ruchu lądowym na przyszłość. Nie ma zatem potrzeby by eliminować go z ruchu drogowego w zakresie prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dłuższy niż 3 lata.

Sąd uznał za zasadne w sytuacji oskarżonego, wyłączenie z zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii C, E, T.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszystkich kategorii wiązałoby się z utratą zatrudnienia przez oskarżonego. W ocenie Sądu utrata pracy to zbyt dotkliwa kara dla oskarżonego. Oskarżony jest zatrudniony na stanowisku kierowcy w R. w S. gdzie kieruje samochodami ciężarowymi oraz koparko – ładowarką, a do prowadzenia tych pojazdów wymagane są kategorie C, E, T.

Sąd mając na uwadze treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.)